

Udgang til at beskaffe den Hartkornbesidder, der for uden for Kommunen, vil dette Hensyn falde bort, og da vil det være ganske nødvendigt, at der gives Kommunerne Udgang til at forandre Forholdet mellem Beskatning paa Hartkornet paa den ene Side og paa Formue og Lejlighed paa den anden. Jeg tror nu, at man heller ikke ved at sætte det til Halvdelen vil komme væsentlig under det nugældende. Den Statistik, som den højtærede Minister henviste til for lidt siden, og som blev Resultatet af Landstingets Dagsorden i sin Tid, fik vi omdelt i Fjor; men den gaar ikke længere end til, jeg tror 1884, den ligger altsaa langt tilbage. Da var Forholdet saaledes, at der lignedes omtrent $\frac{1}{3}$ paa Formue og Lejlighed og $\frac{2}{3}$ paa Hartkorn gennemsnitlig over hele Landet, men utvivlsomt har dette Forhold ændret sig betydeligt i den Retning, at der nu lignes mere paa Formue og Lejlighed og forholdsvis mindre paa Hartkorn, saa det vil næppe være ret længe, før Gennemsnitsforholdet vil være henimod Halvdelen paa hver Side, og derfor vil det vist nok heller ikke være noget ubilligt Forlangende, at der nu gives Sogneraadene Udgang til at gaa til Halvdelen. Under ekseptionelle Forhold, hvor der maa gaas langt videre, maa der da kræves Amtsrådets Samtykke.

J. C. Christensen: Det ærede Medlem for Præsto Amts 6te Valgkreds, som nu havde Ordet, bebrejdede mig, at jeg ikke skelnede mellem det væsentlige og det uvæsentlige. Naar man taler her til Lands om de Forhold, hvori vi politisk talt leve, vore politiske Forhold, er det netop min Anke over for det ærede Medlem for Præsto Amts 6te Valgkreds, at han ikke formaar at skelne mellem det væsentlige og det uvæsentlige, idet vi regne de Resultater, som han regner for det væsentlige, for det uvæsentlige over for den Glendighed, hvori vi politisk talt leve. De personlige Bemærkninger, han gjorde til mig om, hvorledes jeg har at opføre mig som ungt Medlem og den Slags Ting, skal jeg ganske lade ligge. Det ærede Medlem sagde, at jeg havde bebrejdet ham, at han og den ærede Minister vare blevne enige, spurgte mig, hvorledes jeg kunde komme med en saa skammelig Bebrejdelse, naar jeg overhovedet vilde have Navn af Forhandlingspolitiker og ikke af Bisnepolitiker, ved Forhandlingspolitik maatte man dog en Gang imellem være enig med Ministeren, ellers kom der intet ud deraf. Jeg tror, at det ærede Medlem kunde have sparet hele dette Stykke af sin

Udtalelse, naar han havde hørt efter, hvad jeg sagde i Gaar; jeg skal straks om et Øjeblik komme dertil. Det ærede Medlem sagde, at det Princip, som han ganske vist tidligere havde hævdet med Hensyn til kommunal Beskatning, ansaa han for det i og for sig rigtigste, men man kunde ikke komme frem ad den Vej, og som en erfaren Mand, der vil frem og mærker, at han ikke kan komme frem ad en Vej, skifter han undertiden Standpunkt og forsøger en anden Vej. Ja, men det hævede jeg netop i Gaar, at det havde ikke vist sig, at man ikke kunde komme frem ad den Vej, man var slaadet ind paa. Vaade i 1871, da man endte med en Dagsorden, og i 1872—73 over for Fønnesbechs Forslag gjorde man ikke saa meget, at man virkelig forhandlede Sagen fuldt ud. Det er jo vist, at da stod saa vel Regeringen som en Del af Højre og ogsaa Venstre i dette Ting paa dette Princip. Der var den Gang ikke noget om, at man ikke kunde komme frem ad den Vej med det Princip, at Næringskommunen beskattes, lige saa lidt som dette i Grunden viste sig i 1882—83, da Landstinget viste Forslaget tilbage ikke af saglige Grunde, men af rent politiske Grunde, nemlig vistnok efter den gamle Talemaade: Saa du mine Søder, saa jeg dine Søder! Men Forholdet var, at Landstinget var uberettiget dertil, fordi Folketinget her havde vist, at det støttede Monrad, den sidste Marsminister, i at ville have en virkelig Forhandling ført igennem. Det er altsaa urigtigt, naar det ærede Medlem nu siger, at man ikke kunde komme frem ad den Vej. Jeg kan heller ikke give det ærede Medlem Ret, naar han anførte Forholdene i Fjor, da det gamle Forslag kom frem paa ny, som Bevis for, at man ikke kunde komme frem ad den Vej. Saa vidt jeg ved, behandlede det Udvalg, som skulde behandle Sagen, og hvortil det ærede Medlems Forslag var henvist, ikke Forslaget, saa det kan ikke nytte, at det ærede Medlem siger, at det viste sig

Rettelse

Sp. 586, Linie 24—29 f. n. I Stedet for Stykket: „det Monrad'ske Forslag — Overbringer af . . .“ læses: „det Monrad'ske Forslag — det blev ogsaa indbragt i Fjor, saaledes som det var vedtaget af Folketinget den Gang —, og det ærede Medlem for Præsto Amts 6te Valgkreds havde den Gang forladt sit Standpunkt af 1879 og var Dødsfører for . . .“